

آنچه خوبان! همه دارند تو یک جا داری!

بررسی پیامدهای خواسته یا ناخواسته طرح افزایش قیمت بنزین دولت

و عدم توانایی شما در ایجاد پایگاه مردمی رو به اضمحلال است و با پایان یافتن دولت فخمه إن شاء الله به تاریخ خواهد پیوست. و شاید همچنان راه خروج از بن بست فرضی خویش را در دامن غرب جستجو می‌کنید و تمام دست‌وپا زدن هایتان برای مذاکره بی‌نتیجه مانده و التهاب آفرینی و آشوب و به بن بست کشیدن اقتصاد را تنها راه مجبور کردن رهبری، نظام و مردم به پذیرش مذاکره با قبله‌ی آمل خود دیدید؟ هزینه‌هایی که تحمیل آن‌ها به جمهوری اسلامی، جمعیت همزمان توان جریان‌های ضد انقلاب، منافقین، رسانه‌های سرمایه‌داری و منابع مالی شیوخ خلیج و... را نیاز داشت، به تنهایی و در جایگاه شخص دوم مملکت بر این نظام مقدس وارد کردید و اعتبار اندک خویش را هم بر باد دادید. خدقوت!

در میان دوست و دشمن هر یک حدیث مفصلی از اهداف جنابان از این حماسه‌آفرینی می‌خواند. شاید این اقدام را راحت‌ترین و سریع‌ترین راه ممکن برای پر کردن چاله‌های معیشتی ایجاد شده توسط خودتان در این شش سال می‌دانستید و البته عاجز از کنترل عواقب آن بودید.

هزینه‌هایی که تحمیل آن‌ها به جمهوری اسلامی، جمعیت همزمان توان جریان‌های ضد انقلاب، منافقین، رسانه‌های سرمایه‌داری و منابع مالی شیوخ خلیج و... را نیاز داشت، به تنهایی و در جایگاه شخص دوم مملکت بر این نظام مقدس وارد کردید و اعتبار اندک خویش را هم بر باد دادید.

شاید التهاب و آشوب و امنیتی کردن فضا و تحت فشار قرار دادن سران قوا و مقصر جلوه دادن نظام را تنها راه حفظ موجودیت سیاسی خود دیدید که اکنون به دلیل کارنامه‌ی سیاه شما، تلاش اصلاح طلبان برای پس گرفتن رحم اجاره‌ای خویش

و ناامیدی عموم مردم را نسبت به امکان اصلاح اقتصادی تشدید نمود و ناکارآمدی‌های اقتصادی و بی‌عرضگی اقتصادی دولت را پای ناکارآمدی ساختارهایی نظام نوشت. ساختارهایی را که به اصرار خود دولت برای حل مسائل فوری و اساسی معیشتی ایجاد شده، در افکار عمومی بی‌حیثیت و بی

اعتبار کرد، مردم را نسبت به جایگاه اساسی جمهوریت و مشارکت امت در نظام اسلامی است، بدبین کرد، مشارکت سیاسی مردم در انتخابات را تحت الشعاع قرار داد و نهایتاً سران قوا و ولی فقیه جامعه را خرج بی‌تدبیری و کج‌اندیشی خویش کرد؟

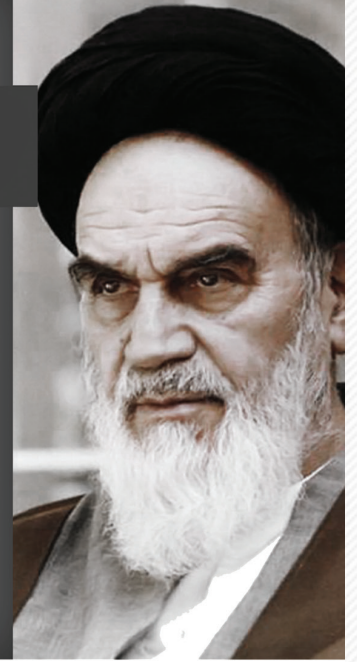
نام شما را در تاریخ خواهند نوشت. نام فردی که به پشتوانه‌ی رأی جمهور و تنفیذ شخص اول نظام، بالاترین مسئولیت اجرایی کشور را بر عهده داشت و با حماسه‌آفرینی، تمام بدنه‌ی جمهور و ارکان نظام را به لرزه در می‌آورد. اعجوبه‌ای که حتی بهترین طرح‌ها و فرصت‌ها را با یک حرکت ناپلئونی به بی‌سابقه‌ترین چالش‌ها و معضلات امنیتی، اقتصادی و اجتماعی تبدیل می‌کرد. مصداق تام هنرنمایی‌تان اکنون همه را در بهت و حیرت فرو برده؛ چگونه ممکن است طرحی اقتصادی را فارغ از نظرات کارشناسی طوری پیاده کرد که این چنین برکاتی داشته باشد؟ چگونه می‌توان همزمان بستر اغتشاش و آشوبگری را برای منافقین، اشرار و برخی جوان‌های پرشور و غافل فراهم کرد، یأس

۹۹ امام فمینی

#بترسید_از_آن_روز

بترسید از آن روزی که مردم بفهمند در باطن ذات شما چیست، و یک انفجار حاصل بشود. از آن روز بترسید که ممکن است یکی از «ایام...» - خدای نخواسته - باز پیدا بشود؛ و آن روز دیگر قضیه این نیست که برگردیم به ۲۲ بهمن. قضیه [این] است که فاتحه همه ما را می‌خوانند! من از خدای تبارک و تعالی امید این را دارم که به ما عنایت بفرماید و ما را هدایت کند به یک راهی که مرضی اوست؛ و قلم‌های ما را هدایت کند به یک نوشته‌هایی که مورد رضای اوست. و بر زبان‌های ما جاری کند یک چیزهایی را که مورد رضای اوست.

تهران؛ حسینیه جماران | دیدار نمایندگان مجلس ۱۳۶۰/۰۳/۰۶

گفت و گوی فتح

اعتراض بر
اعتراض

«تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط آن‌که محل به مبانی اسلام نباشد آزاد است.» این عبارت نه بخشی از مرامنامه جمهوری خلق فلان، نه سخنرانی فلان فعال مدنی رادیکال و نه سخنرانی انقلابیون به تنگ آمده از ظلم ساواک و...؛ بلکه متن صریح و قاطع اصل ۲۷ قانون اساسی است! هرچند اکنون میان ما به‌خصوص میان برخی مسئولین‌مان، مهجور و ناشناخته مانده است! اگر به بحث‌های اعضای مجلس خبرگان قانون اساسی سال ۵۸ حول این اصل مراجعه کنید، شگفت‌زده‌تر خواهید شد! اعضای مجلس، همین دو قید مذکور در اصل (حمل سلاح و محل به مبانی اسلام) را هم با اکراه پذیرفته و تأکید داشتند که به‌گونه‌ای نشود که این قیود سبب از بین رفتن هرگونه اعتراض و راهپیمایی مردمی گردد! و جالب‌تر که در اصل ۸ قانون اساسی امر به معروف و وظیفه‌ای همگانی بر عهده

دولت و ملت است. بنابراین قانون اساسی که میثاق ملی و مبنای عمل تمامی نهادهاست دامنه اعتراضات را چنین موسع پذیرفته است! اما از این‌ها بگذریم و به‌واقع بنگریم؛ در قانون احزاب و آیین‌نامه‌های آن - که به موضوع اعتراضات پرداخته شده - روندی جهت اخذ مجوز برای برگزاری تجمعات نهاده شده است که مرجع صدور آن وزارت کشور قرار داده شده است و بعضاً خود نیز متضرر این پیگیری‌ها

■ امروزه کار به‌جایی رسیده است که می‌بایست برای حق اعتراض‌مان هم اعتراض کنیم! همین جلوگیری از شکل‌گیری تجمعات مسالمت‌آمیز مردمی است که اسباب سوء استفاده‌های برخی که مترصد اندک فرصتی جهت آشوب و اغتشاش‌اند، شده است ■

و امر به معروف‌ها و نهی از منکرهاست! این سازوکار به قدری متعارض است که در عمل تا به حال معدود تجمعاتی با طی چنین روندی شکل‌گرفته است. زمانی که یک دانشجوی آرمان‌خواه و یا نماینده فلان صنف و اتحادیه

به دنبال برگزاری تجمعی اعتراضی به هر نهادی است، پس از تشریح موضوع، هدف، شعارها، ابتدا و انتهای مسیر، متن قطعنامه، مشخصات مأمورین اجرایی و الخ، اگر به صلاح تشخیصی‌شان باشد، احتمالاً اجازه تجمع را صادر نمایند. در عمل شما نه در اعتراض کردن که در انتخاب رنگ لباس مناسب جهت شرکت در تجمع رسمی، آزاد خواهید بود! در میانه این تقیید همه‌جانبه و ضربه‌های مکرر بر این اصل مترقی قانون اساسی، سال گذشته دولت انتقادپذیر محترم و شهرداری تهران به دنبال تعیین مکان‌هایی خاص برای تجمعات مردم بودند که با ابطال دیوان عدالت اداری مواجه شدند. امروزه کار به‌جایی رسیده است که می‌بایست برای حق اعتراض‌مان هم اعتراض کنیم! همین جلوگیری از شکل‌گیری تجمعات مسالمت‌آمیز مردمی است که اسباب سوء استفاده‌های برخی که مترصد اندک فرصتی جهت آشوب و اغتشاش‌اند، شده است.

پرتگاه ناامیدی و رخوت

جمعه گذشته، بیست و چهارم آبان ماه ۱۳۹۸، طرح مدیریت مصرف سوخت به صورت کاملاً ناگهانی از سوی دولت به اجرا گذاشته شد. با فاصله اندکی از اجرای این طرح، اعتراضاتی در مناطق مختلف کشور آغاز شد که خیلی زود با ورود اغتشاشگران به خشونت نیز کشیده شد. در وانفاسای همین اتفاقات، رهبر معظم انقلاب، روز یکشنبه در جلسه درس خارج خود به بیان نکاتی پرداختند. پس از این سخنان که ظاهراً خلاف انتظار جمع قابل توجهی از نیروهای حزب‌اللهی و انقلابی بود، به نظر می‌رسد که در این قشر، پرسش‌های بسیار زیادی به وجود آمد که نیافتن پاسخ آن‌ها برای آنان به نوعی گيجی و رخوت تبدیل شده است. فاصله افق‌های فکری برخی نیروهای حزب‌اللهی با موضع رهبری که در روز یکشنبه، بیست و ششم آبان ماه، بروز یافت؛ چشم‌شان را به روی بسیاری از موضوعات بست و سپس آن‌ها را در معرض پرتگاه رخوت و ناامیدی قرار داد. قسمتی از بدنه حزب‌الله در تحلیل خود به این موضوع توجه نکردند که رهبری و به تبع ایشان جریان متعهد به انقلاب اسلامی، وظیفه صیانت از اقتدار نظام در عرصه تصمیم‌گیری را بر عهده دارند و به همین دلیل اگر رهبری با سخنان خود به نحوی مانع از لغو طرح مدیریت مصرف سوخت نمی‌شدند، باب این موضوع باز می‌شد که از این پس با هر اعتراض آمیخته به خشونت و اغتشاشی، نظام تصمیم‌گیری کلان کشور مجبور به عقب‌نشینی از تصمیمات خود

شود. آنچه در این قسمت باید به جد بر روی آن تأکید شود آن است که اغتشاشگران از دو جهت ضربه سنگینی به پیکره نظام اسلامی وارد می‌آورند. جهت نخست که کاملاً واضح است آن است که اغتشاشگران با اعمال منافی قانون و خشونت‌بار خود به مال و جان ملت آسیب می‌رسانند؛ اما خیانت دوم و البته بسیار بزرگ‌تر این منفوران تاریخ نظام جمهوری اسلامی آن است که با کنش‌های خود، باب اعتراض مسالمت‌آمیز، حق جویانه و عدالتخواهانه را در جامعه به انسداد می‌کشاند. در چنین وضعیتی، جامعه علمی ما نیز از طراحی و ارائه یک نسخه دیگر برای جهت‌دهی به اعتراضات مردمی در چهارچوب نظام وامانده است. از سوی دیگر مردم ایران سالیانی است مبتلا به دولتی هستند که دائماً در پی بهانه‌جویی برای مظلوم‌نمایی است تا به این ترتیب خود را نه تنها از موضع پاسخگویی خارج کند بلکه به جریان اپوزیسیون نظام نیز بپیوندد. این دولت همان دولتی است که با اختیارات مبسوط خود پای به عرصه مذاکرات هسته‌ای گذاشت و سال‌ها وقت و عمر امتی را معطل خیال‌بافی‌های خویش کرد و آنگاه

اگر رهبری با سخنان خود به نحوی مانع از لغو طرح مدیریت مصرف سوخت نمی‌شدند، باب این موضوع باز می‌شد که از این پس با هر اعتراض آمیخته به خشونت و اغتشاشی، نظام تصمیم‌گیری کلان کشور مجبور به عقب‌نشینی از تصمیمات خود شود

که از مذاکرات بی‌نفع و بازرش با آمریکا جز خسارت محض حاصلی به دست نیاورد، از کم بودن اختیارات خویش زبان به گلایه گشود. اما رخوت و سستی بدنه حزب‌الله آنجایی آزردهنده‌تر می‌شود که عده‌ای تصمیم رهبری ناظر به صیانت از انقلاب اسلامی را به معنای چشم‌پوشی بر ضعف‌های فراوان طرح‌های دولت می‌فهمند. آیا این نگاه، روی دیگر نفهمیدن اندیشه و عمل رهبر انقلاب نیست؟

چه باید کرد؟

- ۱- ساکت بودن یعنی فرصت رجزخوانی و جولان دشمنان. بخشی از شبکه‌ی آشوب در ماجرای اخیر منهدم شد؛ اما بخشی از آنها در لاک خود فرو رفتند تا به بهانه‌ی دیگری به خیابان بریزند. اکنون پس از فروکش کردن اغتشاشات و باز شدن شبکه‌های ارتباطی، جنگ گفتمان‌ها آغاز می‌شود؛ باید با فراهم کردن بستری برای اعتراض مسالمت‌آمیز مردمی، خط مردم را از آشوبگران جدا کرد تا از بدنه‌ی مردمی تهی شوند.
- ۲- می‌توان با قالب‌هایی چون دعوت به سخنرانی از مسئولین و نماینده‌های صنفی مردم، درخواست ارائه توضیح از مسئولین، مطالبه از آنها برای بازدید از بازار، کارخانه‌ها و... فضای گفتگوی دو طرفه میان مردم و مسئولین را گشود.
- ۳- عدم شفافیت و صداقت دولت با مردم، بی‌اطلاعی از اخبار و اختلاف نخبگان در تحلیل شرایط، فضا را برای مردم غبارآلود کرده و باعث شده مردم در ابهام به سر ببرند. باید ضمن پیگیری مستمر اخبار و تحلیل درست، نه بطور موقتی و انتخاباتی، که مداوم با مردم صحبت نمود. نامه تحلیلی به ائمه جمعه و جماعات و مطالبه از ایشان برای ارائه تحلیل به مردم مکتبی نیز مؤثر است.
- ۴- مطالبه از مسئولین به منظور تحقق وعده‌های ایشان؛ از جمله شفافیت درآمدهای حاصل از طرح افزایش قیمت حامل‌های انرژی نیز اترگذار است.
- ۵- دولت باید برای وصول مالیات اصناف ذیل اتاق بازرگانی، وکلا و پزشکان مورد مطالبه قرار بگیرد.
- ۶- مجلس باید برای اینکه به مهلت چهار ماهه مقام معظم رهبری مبنی بر اصلاح ساختار بودجه، واقعی ننهد، مورد مطالبه قرار بگیرد.
- ۷- ملت‌بند کردن فضا مانع طرح مطالبات و انتقادات جدی به دولت می‌شود؛ چرا که با درخطر قرارگرفتن کلیت نظام، جایی برای گفتگو و انتقاد باقی نمی‌ماند.
- ۸- علاوه بر پیامدهای سنگینی که فروپاشی دولت در وضعیت فعلی دارد، مطالبه استیضاح یا استعفای دولت، بهانه‌ای خواهد شد تا بار دیگر از کمبود اختیارات و کارشکنی سخن بگویند.

تحلیل فتح

در انتظار تصمیمات نصف شبی

نئولیبرال‌ها که عمری فریاد عدم قیمت‌گذاری سر می‌دادند و چشم انتظار دست غیبی «آدام اسمیت» بودند؛ حال تفنگ به دست،

نئولیبرالی دولت سخت ترک خورده و نسخه مدون جایگزینی برای آن ندارد. وضعیت دولت وضعیت آن بوکسوری است که از جانب رقا ضربات کاری دریافت کرده و حال، گیج و مگ شده و به هر سو ضربه‌ای روانه می‌سازد تا مگر شاید یکی از آنها به مقصودش برخورد کند. لذا تا ۱۴۰۰ باید منتظر تصمیمات انتحاری، نصف شبی و ناگهانی این دولت باشیم.

تحلیل فتح

جنگ روایت‌ها

در رسانه، جنگ، جنگ روایت‌ها است. تصور مردم از واقعیت بعضاً از خود واقعیت مهم‌تر است و رسانه‌ها نقش انکارناپذیری در روایت‌ها و تصویرسازی‌ها دارند. رسانه‌های ضدانقلاب روایتی عدالت‌خواهانه از اعتراضات مردمی

که از کوله‌پشتی اشرار، چاقو خارج می‌شود ولی نان نه! و کشوری که دغدغه اولش تأمین امنیت باشد، دغدغه دومی نخواهد داشت.

خبر تحلیلی فتح

طرح بنزین در معرض سؤال

افراد بسیاری از درون دولت و کارشناسان دانشگاهی درباره طرح افزایش بنزین اظهار نظر کرده‌اند. «فتح» در پی توجیحات افرادی از بیرون و درون دولت ناظر به طرح اخیر، سؤالاتی می‌پرسد: رئیس‌جمهور در نشست خبری روز یکشنبه علت اصلی اجرای طرح اخیر را کمک به خانوارهای متوسط و کم‌درآمد در شرایط تحریم و فشار اقتصادی دانست و بدین منظور سه راه حل پیش روی دولت ترسیم کرد: ۱- افزایش مالیات ۲- افزایش صادرات نفت و ۳- کاهش یارانه بنزین و دادن آن به اقشار کم‌درآمد. و راه سوم را تنها راه عملیاتی برشمرد. سؤال اینجاست که طبق آمارهای رسمی، آیا ممکن

ارائه می‌کنند و بر موج مطالبات بر حق مردمی سوار می‌شوند. صداوسیما، بیلوردهای شهری و سایر رسانه‌های انقلابی باید نشان دهند اشرار شورش، امنیت را که قلب هر جامعه است، نشانه رفته‌اند. یادآوری جنایات منافقین در دهه ۶۰، نشان دادن فجایع جنگ داخلی در سوریه و ناامنی‌ها در عراق و افغانستان می‌تواند در تنبه مردم سودمند باشد. مردم باید بفهمند

نبود مالیات ۱۳۵ هزار میلیاردی اصناف ذیل اتاق بازرگانی، مالیات ۱۲ هزار میلیاردی وکلا و مالیات ۷ هزار میلیاردی پزشکان وصول شود؟ (مجموع ارقام فوق حدود پنج برابر درآمد ۳۱ هزار میلیاردی طرح افزایش قیمت بنزین است). اصلاح الگوی مصرف بنزین، شفافیت مصرف سوخت و در ادامه کاهش آلودگی هوا نیز از اهداف طرح شمرده شده. حال اینکه مصرف ۶۵ میلیون لیتری بنزین در روز با حذف کارت سوخت توسط همین دولت به مصرف ۱۰۷ میلیون لیتری در روز افزایش پیدا کرد و همچنین طبق آمار رسمی از میان ۱۵ تا ۴۰ میلیون لیتر سوخت قاچاق، حدود یک میلیون لیتر آن به بنزین اختصاص دارد. گذشته از آن، اختلاف فاحش قیمت فعلی بنزین آزاد با کشورهای همسایه، همچنان برای قاچاقچی بنزین، صرفه اقتصادی دارد. افرادی از بیرون دولت و البته از حامیان دولت تأمین کسری بودجه را نیز از اهداف طرح دانسته‌اند.

سؤال اینجاست که درآمد ۳۱ هزار میلیاردی طرح، چه میزان از کسری بودجه ۴۵۰ هزار میلیاردی را جبران خواهد کرد؟ با فرض شایستگی طرح فعلی، آیا اکنون زمان مناسبی برای اجرای آن بود؟ چرا دولت بخاطر بهره برداری سیاسی، اجرای طرح را از دوره اول دولت به دوره دوم به تعویق انداخت؟

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشگاه امام صادق علیه السلام:

www.basijisu.ir

سامانه پیامکی دریافت نظرات: ۱۰۰۰۴۰۷۲

نشریه فتح در پیام‌رسان بله: @fath_isu

شماره تماس: ۰۹۳۰۸۸۷۱۷۷۱

برای دریافت فایل
الکترونیکی نشریه
کد روبرو را اسکن کنید.

❖ ویژه نامه گفتمان انقلاب اسلامی ❖

مدیر مسئول: علیرضا رحیمیان / جانشین مدیر مسئول: علی راستی

سردبیر: علی اکبری

هیأت تحریریه: محسن جوهری، هادی ژیان، محمدحسین انوری، مهدی

سرایلو، مصطفی کوشکی

طراحی: گروه طراحی خادم‌الشهدا